

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΝΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 23ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1939

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

ΑΝΑΠΛΗΡΟΥΝΤΟΣ ΤΟΝ ΚΩΛΥΟΜΕΝΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν προκηρυχθέντων βραβείων πρὸς ἀπονομὴν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ταύτην συνεδρίαν ἀπονέμονται μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων τάξεων καὶ ἀπόφασιν τῆς δλομελείας αὐτῆς τὰ ἀκόλουθα :

Α' Τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 58 βραβεῖον Ἀλεξάνδρου Μαυρογένους 34.000 δραχ. εἰς μνήμην Στεφάνου Μαυρογένους ἀπονεμόμενον εἰς τὸν Ἑλληνα τὸ γένος συγγραφέα, ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλοῦ ἐγκατεστημένον (ἀνεξαρτήτως θρησκευματος καὶ ὑπηκοότητος), ὅστις ἤθελεν ἐκδώσει κατὰ τὴν ἐξαετίαν 1933-1938 τὸ ἀριστον ἔργον τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς Θετικὰς ἐπιστήμας. Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν κ. Μαυρίκιον Μπρίκαν διπλωματοῦχον μηχανικὸν διὰ τὸ ὑποβληθὲν αὐτοῦ ἔργον «*L'élasticité Bidmmentionnelle*» γαλλιστὶ γεγραμμένον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει καὶ ἀναπτύσσει τὴν θεωρίαν καὶ τὰς ἐφαρμογὰς τοῦ σπουδαιότατου ἰδία διὰ τὴν προᾶξιν τοῦ μηχανικοῦ προβλήματος τῆς ἐντατικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐλαστικῶν ἀλλοιώσεων ἐπὶ ἐπιπέδου ἢ σχεδὸν ἐπιπέδου τομῆς τῶν ὑλικῶν εἰσάγων ἰδίους θεωρητικὸς τύπος καὶ λύων διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἀρκετὰ προβλήματα.

Ἐπίσης ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία ἔπαινον εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Δεληγιάννην Ὑψηλὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἡ βιομηχανία τοῦ ἀλουμινίου καὶ ὁ ἐλληνικὸς βωξίτης*», ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναπτύσσει πρωτότυπον πειραματικὴν ἐργασίαν ἐπὶ ἐλληνικοῦ προϊόντος δυναμένου νὰ καταστῇ διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ ἀξιοσημεῖωτος πηγὴ πλούτου.

Β' Τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 15 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 10.000 δραχ. εἰς περιοδικὰ ἀσχολούμενα ἐπιστημονικῶς περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ λαογραφίαν. Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ, τὸ τριμηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα, τὸ ἐκδιδόμενον ὑπὸ ἐπιτροπῆς Θρακῶν καὶ ἀριθμοῦν τέσσαρας μέχρι τοῦδε τόμους. Τὸ Ἀρχεῖον τοῦτο, ἀσχολούμενον περὶ τὴν ἱστορίαν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν λαογραφίαν τῆς Θράκης καὶ δημοσιεῖον ἐπιστημονικὰς συλλογὰς καὶ πραγματείας πρωτοτύπου προάγει σημαντικῶς σπουδαίους κλάδους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 16 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 5.000 δραχ. διὰ τὴν καλυτέραν καὶ πλουσιωτέραν συλλογὴν μνημείων τοῦ λόγου τοῦ λαοῦ περιλαμβάνουσαν δημοτικὰ ᾄσματα, ἐπιδάς, παροιμίας, αἰνίγματα, μύθους, εὐτραπέλους διηγήσεις, παραμύθια καὶ παραδόσεις τοῦ λαοῦ.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸ ἔργον τῆς κυρίας Νίκης Πέριδικα «Συλλογὴ μνημείων τοῦ λόγου ἐκ Σκύρου», τὸ ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 765 καὶ περιέχον μνημεῖα τοῦ λόγου παντοῖα γεγραμμένον μετ' ἐπιμελείας μαρτυρούσης τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῆς συγγραφέως.

Ἐπίσης τὰ ὑποβληθέντα ἔργα τῶν κ. κ. Κ. Μπέντα, Πύρρον Στάρα καὶ Σπ. Μουσελίμη περιέχουσι ἀξιόλογον λαογραφικὸν ὕλικόν.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 17 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 5.000 δραχ. πρὸς βράβειον τῆς καλυτέρας συλλογῆς λαογραφικῆς ὕλης ἀναφερομένης εἰς τὰς κατὰ παράδοσιν πράξεις καὶ ἐνεργείας τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ μόνον ὑποβληθὲν ἔργον τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ἀκογλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ψία ὅλα ἔναν εἶναι» ἀπονέμεται ἔπαινος μετὰ ὕλικῆς ἐπισχύσεως 2.500 δραχ.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 18 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 5.000 δραχ. εἰς μονογραφίαν λαογραφικὴν σχετικὴν πρὸς τὸ παιδίον.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει εἰς τὸ ἔργον τῆς Δεσποινίδος Μαρίας Λιουδάκη «Τὸ παιδί μου καὶ τ' ἀρνί μου», τὸ ἀποτελούμενον ἐκ 364 σελίδων καὶ γεγραμμένον εἰς τὴν διάλεκτον τῆς ἀνατολικῆς Κρήτης. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελέσμα προφανῶς πολυχρονίου ἐργασίας παρέχει πλήρη καὶ ἀκριβῆ εἰκόνα οὐ μόνον τῶν περὶ τὸ παιδίον συνηθειῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πολυμεροῦς παιδικῆς ζωῆς ἀνὰ τὴν ἀνατολικὴν Κρήτην.

Ἐπίσης τὸ ὑποβληθὲν ἔργον τοῦ κ. Καλλισθένους Χουρμουζιάδου περιέχει ἀξιόλογον λαογραφικὴν ὕλην.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 19 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 5.000 δραχ. διὰ συλλογὰς λαογραφικῆς ὕλης σχετικῆς πρὸς τὴν Καππαδοκίαν.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Θεοδοσίου Ἀνθοπούλου «Τὰ φλογητὰ» τὸ ἀποτελούμενον ἐξ 600 σελίδων, ἐν ταῖς ὁποίαις ἔχει συγκεντρωθῆ ἄξιόλογον ὕλικόν, δι' οὗ πλουτίζονται αἱ γνώσεις ἡμῶν περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τῶν κατοίκων τῆς Καππαδοκίας.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 22 βραβεῖον Κίτσου Μακρυγιάννη 10.000 δραχ. πρὸς βράβευσιν τοῦ καλυτέρου ἱστορικοῦ ἔργου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1912 ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀντλούμενου δὲ ἐκ τῶν πηγῶν μετὰ τῆς δεούσης μνείας αὐτῶν.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν κ. Κ. Καιροφύλλαν διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντα δύο ἔντυπα ἔργα «Βασιλεὺς Γεώργιος Α' καὶ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης», καὶ «Ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις».

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ἔπαινον εἰς τὸν κ. Κ. Καλαντζῆν διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ τρία ὑποβληθέντα ἔργα «Ὁ ἱστορικὸς Ἀμβρόσιος Φραντζῆς», «Πετιμεζάδες» καὶ «Γερμανὸς Ζαφειρόπουλος».

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 26 βραβεῖον Δημητρίου Βικέλα 8.8000 δραχ. ἀπονεμόμενον εἰς πρωτότυπον ἑλληνικὸν μυθιστόρημα ἢ σειρὰν διηγημάτων ἀποτελούντων τόμον, ἅτινα ἤθελον κριθῆ προέχοντα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐκδοθέντα δὲ μέχρι τέλους τοῦ 1938 καὶ κατατεθέντα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν κ. Εἰρήνην Δημητρακοπούλου διὰ τὸ ἔργον αὐτῆς «Τὰ σιωπηλὰ» καὶ εἰς τὸν κ. Γεώργιον Θεοδοσκᾶν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «Τὸ Δαιμόνιο» θεωροῦσα τὰ δύο ταῦτα ἔργα ἴσης ἀξίας καὶ μερίζουσα τὸ βραβεῖον συμφώνως πρὸς τὸν ὅρον τοῦ διαθέτου εἰς δύο ἴσα μέρη.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 27 βραβεῖον τοῦ Β. Δαμπίκη 4.500 δραχ. ἀπονεμόμενον εἰς τὸ ἄριστον δραματικὸν ἔργον, τὸ ἐκδοθὲν μέχρι τέλους τοῦ 1938 καὶ κατατεθὲν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ἔπαινον μετὰ χρηματικῆς ἀμοιβῆς 4.000 δραχ. εἰς τὸν κ. Βασίλειον Ρώταν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «Ρήγας ὁ Βελεστινλῆς» δράμα ἱστορικὸν καὶ πατριωτικὸν εἰς πράξεις τρεῖς μετὰ προλόγου θεωροῦσα τοῦτο ὡς τὸ ἀνώτερον λογοτεχνικῶς καὶ οὐσιαστικῶς μεταξὺ τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς ὑποβληθέντων ἔργων.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 28 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 20.000 δραχ. ἀπονεμόμενον εἰς τὴν καλυτέραν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας ἢ Θράκης ἢ Ἠπείρου τῆς περιόδου 1439-1830 ἢ τμήματος ταύτης.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ἔπαινον μετὰ χρηματικῆς ἀμοιβῆς 10.000 δραχ.

εἰς τὸν κ. Παντελῆν Τσαμίσην συνταξιούχον γυμνασιάρχην διὰ τὸ ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον «Χαλεπὰ τὰ καλὰ», τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ μνημεῖα τῆς Καστορίας.

Γ' Τῆς Τάξεως τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 17 βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας 10.000 δραχ. ἐν συνόλῳ ἀπονεμόμενα εἰς μεμονωμένας πράξεις ἀξίας βραβεύσεως ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην ἢ τὸν πλησίον ἐκτελεσθεῖσας ὑπὸ ἀτόμου οἰασδήποτε ἐθνικότητος ἢ θρησκείματος ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1938 χρονικὸν διάστημα.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία:

1. Εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ κατασκηνώσει τοῦ Συλλόγου τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν, τῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῷ δάσει τῆς κοινότητος Ἐκάλης ἐξεργάγη πυρκαϊά, ἣτις ἠπέιλησεν οὐ μόνον τὴν πυρπλόησιν τοῦ δάσους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατασκηνώσεων καὶ οἰκοδομῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν πολλῶν παραθεριστῶν. Οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην παραθερίζοντες ἐν Ἐκάλῃ τρόφιμοι τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος ἐν ταῖς προσπάθειαις πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς καὶ τὴν διάσωσιν τῶν ἐντὸς τῆς πυρροβλήτου ἀκτίνος γυναικῶν ἐπιδείξαντες ἀξιοθαύμαστον αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν πέντε ἐξ αὐτῶν τραυματισθέντων. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτιμῶσα τὴν αὐτοθυσίαν τῶν μικρῶν τροφίμων τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς, ἀπονέμει αὐτοῖς τὸ βραβεῖον ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι οὔτοι ἀνδρούμενοι θέλουσι καταστῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν ὑποδείγματα αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως.

2. Εἰς τὸν πλοίαρχον Μιχαὴλ Πρέκαν.

Ἐπὶ τοῦ καταπλεύσαντος τῇ 3ῃ Ἰουλίου 1938 εἰς τὸν λιμένα Καταπόλων Ἀμοργοῦ πετρελαιοκινήτου πλοίου «Ἡρώ», τοῦ ἔχοντος φορτίον 150 κιβωτίων πετρελαίου διὰ τὸ μονοπώλιον Ἀμοργοῦ, 150 βαρελίων καὶ 500 δοχείων βενζίνης, 50 βαρελίων ἀκαθάρτου πετρελαίου, 30 βαρελίων νάφθης καὶ 20 βαρελίων ὀρυκτελαίου, προωρισμένων διὰ τὰς λοιπὰς Κυκλάδας καὶ τὴν Ρόδον ἐξεργάγη πυρκαϊά μεταδοθεῖσα εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος κιβώτια πετρελαίου, ἅτινα ἀνετινάσσοντο εἰς τὸν ἀέρα μετὰ δαυμονιώδους κρότου καὶ ἐξεσφενδονίζοντο εἰς μεγάλην ἀπόστασιν. Τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου πανικόβλητον ἐξορίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ὅπως σωθῆ ἔγκυρην εἰς τὴν τύχην του τὸ σκάφος, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως ἔντρομοι ἀπεμακρύνοντο ἀπ' αὐτῆς. Ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης θὰ ἔκαίετο τὸ σκάφος μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ φορτίου αὐτοῦ καὶ μέγα μέρος τῆς κωμοπόλεως, ἐὰν μὴ ὄρμα

ὁ Μιχαὴλ Πρέκας πλοίαρχος μικροῦ ἱστιοφόρου μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς κρατῶν πέλεκυν εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἤνοιγε δι' αὐτοῦ εἰς τὰ ὕφαλα τοῦ πλοίου τοῦ περιστοιχιζομένου ὑπὸ τῶν φλογῶν ὀπήν, δι' ἧς τὸ εἰσρεῦσαν θαλάσσιον ὕδωρ ἐπέφερε τὴν καταβύθισιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν σβέσιν τῆς πυρκαϊᾶς, ἐξ ἧς βεβαίως θὰ κατεκαίετο τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ φορτίου αὐτοῦ καὶ μέγα μέρος τῆς κωμοπόλεως. Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει τὸ ἀνωτέρω βραβεῖον εἰς τὸν Μιχαὴλ Πρέκαν, τὸν σώσαντα διὰ τῆς αὐτοθυσίας αὐτοῦ τὴν ζωὴν πολλῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως Καταπόλων Ἀμοργοῦ καὶ αὐτὴν τὴν κωμόπολιν ἐκ βεβαίας πυρπολήσεως.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 19 βραβεῖον Εὐαγγέλου Κονδύλη 100 Λιγῶν Ἀγγλίας πρὸς προίκισιν ὄρφανῆς καὶ ἀπόρου κόρης μονίμως κατοικοῦσης ἢ καὶ ἀπλῶς καταγομένης ἐκ τῆς Μεγάλης ἢ μικρᾶς Τσέτας τῆς κοινότητος Λαμπόβου τῆς Ἀλβανίας, εἰς βράβειον τῆς ἀρετῆς αὐτῆς. Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν Δεσποινίδα Βικτωρίαν Π. Κέντρον ἄπορον καὶ ἐνάρετον κόρην.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 20 βραβεῖον Νικολάου Καρόλου 10.000 δρχ. κοινωνικῆς ἀρετῆς καὶ εὐποιᾶς ἀπονεμόμενον εἰς μεμονωμένα ἄτομα ἢ συντεταγμένας ομάδας ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ δρᾶσις ἐν Ἑλλάδι ἔσχεν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ εὐποιᾶς ἐν τῇ γενικωτάτῃ τῆς λέξεως σημασίᾳ.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν Τεγεατικὸν Σύνδεσμον. Οὗτος ἰδρυθεὶς τὸ 1883 ἀνέπτυξε βαθμηδὸν θαυμασίαν δρᾶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Τεγέας. Ἀνακοδόμησε καὶ ἀγιογράφησε τὸν πεντάτρουλλον βυζαντινὸν ναὸν τῆς παλαιᾶς ἐπισκοπῆς Τεγέας, διηύρυνε καὶ ἠλεκτροφώτισε τὸ περὶ τὸν ναὸν τοῦτον πάρκον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἔστησε ὑπέροχον Ἡρώων καὶ πέριξ αὐτοῦ τὰς προτομὰς τῶν εὐεργετῶν τοῦ Συνδέσμου, ἴδρυσε καὶ συντηρεῖ κοινωφελὲς φυτώριον μὲ ἐτησίαν διάθεσιν τριάκοντα χιλιάδων δένδρων, ἐξ ὧν ἐφοδιάζεται ἡ Ἀρκαδία καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐδενδροφύτευσε τὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς Κυνουρίας καὶ Σπάρτης, ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἡρώων τῆς Ἀγίας Λαύρας τὰ ἀπαιτούμενα δένδρα πρὸς στολισμὸν τοῦ Ἡρώου, ἴδρυσε καὶ συντηρεῖ οἰκοκυρικὴν σχολὴν στεγαζομένην εἰς κτίριον, διὸ ἐξώδενσε περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια δραχμῶν, παρεχώρησε κτήμιά του, ὅπως ἰδρυθῆ δημοσία γεωργικὴ σχολή, ἐνίσχυσεν ὕλικῶς τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας Γαρέος, τὸ Μαντζούνειον ἴδρυμα Τριπόλεως, τὴν ἐκδοσὴν ἱστορικῶν μελετῶν περὶ Τεγέας καὶ ὠργάνωσε δύο συνδέσμους Τεγεατῶν καὶ Τεγεατίδων ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν θαυμασίαν δρᾶσιν τοῦ Τεγεατικοῦ συνδέσμου καὶ τὴν δι' αὐτῆς ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ εὐποιᾶς, ἀπονέμει εἰς τὸν Τεγεατικὸν σύνδεσμον τὸ βραβεῖον Νικολάου Καρόλου.

Τέλος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετὰ καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας αὐτῆς ἀπορέμει τὸ ἀργυροῦν αὐτῆς μετὰλλιον εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Ἀθανασάκην, πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Οὗτος γεννηθεὶς τὸ 1853 ἐν Πορταριά τῆς Θεσσαλίας ἐσπούδασε νομικὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀνακηρυχθεὶς τὸ 1875 διδάκτωρ τῆς νομικῆς καὶ λαβὼν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Μεταβὰς εἰς Παρισίους πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του ἀποκατεστάθη ἔπειτα ἐν Αἰγύπτῳ ὡς δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐκεῖ μικτοῖς δικαστηρίοις κατ' ἀρχὰς ἐν Ἰσμαηλία, ἔπειτα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τέλος ἐν Καΐρῳ, ἔνθα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Καΐρου, ἧς ἐπὶ μακρὸν διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος.

Μετὰ τριακονταετῆ ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν δρασιν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφωσιώθη εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας. Διετέλεσε καὶ διατελεῖ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὠφελίμων Βιβλίων καὶ τῆς Σεβαστοπουλείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς καὶ ἀντιπρόεδρος διαχειριστῆς τῆς Κοργιαλενείου ἐπιτροπῆς. Διετέλεσεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον πρόεδρος τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ θεραπευτηρίου Ἐυαγγελισμὸς καὶ μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. Συνετέλεσεν εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ οἴκου τῶν τυφλῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ, τοῦ ὁποίου διατελεῖ πρόεδρος καὶ τοῦ συλλόγου πρὸς συλλογὴν δημοδῶν ἁσμάτων. Τῷ 1909 ἐξελέγη μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀρχίσας ἀμέσως τὴν πολυσχιδῆν δρασιν, ἧτις σὺν τῷ χρόνῳ ἀνήγαγε τὸ ἴδρυμα τοῦτο εἰς περιωπὴν Ἐθνικῆς καὶ διεθνοῦς ἐκτιμήσεως. Εἰς τὴν ἐνεργὸν αὐτοῦ συμβολὴν ὀφείλεται ἡ ἰδρυσις τῆς πρώτης Σχολῆς ἐθελοντῶν ἐπικούρων νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912-1913 ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἔλαβε λίαν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἰδρυσιν εἴκοσι νοσοκομείων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἅτινα ἐλειτούργησαν κατὰ τὴν πολεμικὴν ἐκείνην περίοδον καὶ ἐνοσήλευσαν τὸ τρίτον περίπου τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τοῦ στρατοῦ. Κατὰ δὲ τὸν μέγαν πόλεμον ἰδρυσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 500 κλινῶν καὶ βραδύτερον φορητὸν χειρουργεῖον 100 κλινῶν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Στρομῶνος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην διωρίσθη Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν παραμείνας τοιοῦτος μέχρι τῆς ἀνακωχῆς. Ἀπὸ τοῦ 1922 διατελεῖ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀναμφιβόλως δὲ εἰς τὴν ἐνεργὸν αὐτοῦ πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἀκάματον ἐργατικότητα ὀφείλεται ἡ πραγματοποιήσις τοῦ εὐρυντάτου προγράμματος τῆς ἐν εἰρήνῃ δράσεως τοῦ ιδρύματος τούτου. Ὡς τοιοῦτος συνετέλεσεν εἰς τὴν ἰδρυσιν Σχολῆς νοσοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως καὶ ἰατρείου πρὸς ἐξάσκησιν ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν. Τὸ Ἀσκλη-

πιείον Βούλας διὰ τὴν θεραπείαν πασχόντων παίδων ἐκ φυματιώσεως τῶν ὀστέων, τὸ τμήμα πρώτων βοηθειῶν, τὸ τμήμα ἔμβολίου *Calmette*, ἔλαβον τὴν οἶαν σήμερον ἐμφανίζουσιν ἀνάπτυξιν διὰ τῆς δραστηρίου αὐτοῦ προσπαθείας. Ἐν τέλει δὲ ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν ἀπαράμιλλον αὐτοῦ ἐνεργητικότητα ν' ἀνεγερθῆ τὸ μέγα Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ δαπάνης πλεόν τῶν 120 χιλιάδων λιρῶν. Ἀναμφιβόλως ἡ συγκέντρωσις τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν προσωπικὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν πανελλήνιον ἐκτίμησιν τοῦ προέδρου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἰδίας αὐτοῦ δωρεὰς ὀφείλεται ἡ ἐκτέλεσις πλείστων ἔργων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων προέχουσι τρία περίπετρα ἐν Βούλα, τὸ Ἀθανασάκειον δι' ἀσθενεῖς, ὁ οἶκος ἀδελφῶν καὶ ὁ οἶκος ἰατρῶν. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἰς ἔνδειξιν ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν ἀνώτερον ταξίαρχον τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Ἐν μᾶ λέξει ὀργανωτῆς διαπρεπῆς καὶ ἀκάματος ἐργάτης, πεπρωτισμένος δι' ἐξόχων πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν προτερημάτων προήγαγε τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν εἰς ἀξιοσημεῖον ἀνάπτυξιν καὶ διεθνῶς ἀναγνωριζομένην.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτιμῶσα τὴν ὑπέροχον κοινωνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν ἀπονέμει αὐτῷ τὸ ἀργυροῦν αὐτῆς μετάλλιον.

Ἐπίσης ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία μετὰ καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Ἰωάννην Καρδαμάτην τὸν ἐορτάζοντα κατ' αὐτὰς τὴν ὀδοηκονταετηρίδα του τὸ χαλκοῦν αὐτῆς μετάλλιον.

Οὗτος ἐγεννήθη τῷ 1859 ἐν Ἀθήναις. Δεκαοκταετῆς κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Ἰωάννου Φαρμάκη καὶ ἐξεστράτευσεν μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας, ἔνθα καὶ ἐπληρώθη γενναίως μαχόμενος. Τῷ 1889 λαβὼν τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετέβη εἰς Παρισίους καὶ Βρυξέλλας πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, ἔνθα κατέγινεν ἰδίως περὶ τὴν σπουδὴν τῶν νοσημάτων τῶν τροπικῶν χωρῶν. Ἡ Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκτιμῶσα τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ ἐργασίας τῷ 1909 ἀνηγόρευεν αὐτὸν Ὑψηλῆς τῶν νοσημάτων τῶν θεριῶν χωρῶν. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀπένευμεν αὐτῷ τῷ 1903 τὸ παράσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτῆς, ἡ Ἰατρικὴ Ἀκαδημία τῶν Παρισίων δις ἐβράβευσεν αὐτόν, ἡ Ἀκαδημία τῆς Βαρκελώνης ἐξελέξατο αὐτὸν τῷ 1898 τακτικὸν αὐτῆς μέλος, ὡς καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτῆς συνεδρίαν τῆς 26 Δεκεμβρίου τοῦ 1930 ἀπένευμεν αὐτῷ ἔπαινον «διὰ τὰς ἀξιολόγους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ἐπὶ τῆς ἐλονοσίας καὶ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς». Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν, ὧν πολλαὶ ἀνεκωκώθησαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων, εἰργάσθη ὁ Ἰωάννης Καρδαμάτης, εἴ περ τις καὶ ἄλλος τῶν παρ' ἡμῖν, πρὸς ἐξυγίανσιν ἀπὸ τῆς ἐλονοσίας πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτιμῶσα τὰς ἐνθουσιώδεις καὶ ἀόκνους αὐτοῦ προσπάθειάς πρὸς καταπολέμησιν τῆς παρ' ἡμῖν ἐλονοσίας ἀπονέμει αὐτῷ τὸ χαλκοῦν αὐτῆς μετάλλιον.

Τέλος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετὰ πρότασιν τῆς συγκλήτου καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας αὐτῆς ἀπονέμει τὸ χαλκοῦν αὐτῆς μετάλλιον εἰς τὴν κ. Ἐλένην Ἀναστασίου Ἀντωνοπούλου.

Αὕτη γεννηθεῖσα τῷ 1855 ἐν Ὑδρα ἀφιέρωσεν ὅλην αὐτῆς τὴν ζωὴν εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν. Ἀπὸ τοῦ 1898 μέχρι σήμερον εἰργάσθη ἐθελουσίως καὶ ἀφιλοκερδῶς εἰς ἔργα κοινωφελῆ μὴ φειδομένη κόπων καὶ θυσιῶν. Τὸ 1898 διετέλεσε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς περίθαλψιν τῶν Θεσσαλῶν προσφύγων ἀναλαβοῦσα τὴν φροντίδα τῆς ἐπιβλέψεως 360 ἑξ αὐτῶν, κατὰ δὲ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 ὑπηρέτησεν ὡς νοσοκόμος εἰς τὸ Α' καὶ Δ' στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τιμηθεῖσα διὰ τοῦ ἀγαμηστικοῦ μετάλλιου τῆς Α. Μ. τοῦ αἰοδίδμου βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1915 εἰργάσθη ὡς σύμβουλος καὶ ταμίας ἐν τῷ τμήματι Νοσηλείας καὶ Ὑγιεινῆς τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων. Ἀπὸ τοῦ 1916 ἐπέβλεπεν ὡς ἔφορος τὴν λειτουργίαν τῶν συσσιτίων τῶν ἀπόρων, κατόπιν δ' ἀνέλαβεν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ πατριωτικοῦ ἰδρύματος τὴν περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ Βουλγαρίας προσφύγων τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρατίων. Τῷ 1918 ἐξελέγη σύμβουλος τῆς ἐλεήμονος ἐταιρείας Ἀθηνῶν τοῦ Πτωχοκομείου καὶ Γηροκομείου, ἧς μετέπειτα κατέστη ἀντιπρόεδρος καὶ ἔπειτα πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου ἀφιερῶσασα ἕκτοτε ὅλας αὐτῆς τὰς δυνάμεις εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν πτωχῶν καὶ γερόντων τοῦ Πτωχοκομείου Ἀθηνῶν. Ἐν μᾶ λέξει κατὰ τὴν ὑπερτεσσαρακονταετῆ κοινωφελῆ αὐτῆς δρᾶσιν διεκρίθη διὰ τὴν παραδειγματικὴν αὐτῆς ἀνταπάργησιν καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐνεργητικότητα καταστάσασα προστάτις τῶν ἀδυνάτων καὶ πασχόντων καὶ καταναλίσκουσα καὶ τὰς τελευταίας αὐτῆς δυνάμεις πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτιμῶσα τὴν ἀξιόλογον αὐτῆς κοινωφελῆ κοινωνικὴν δρᾶσιν πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν ἀπονέμει αὐτῇ τὸ χαλκοῦν αὐτῆς μετάλλιον.